

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA PIŁY
z dnia

w sprawie skargi na działania Prezydenta Miasta Piły.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j. t. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami) oraz art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późniejszymi zmianami) uchwała się, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi Pana Wacława Krzykowskiego na działania Prezydenta Miasta Piły, Rada Miasta Piły uznaje skargę za

§ 2. Uchwała obowiązuje z dniem podjęcia.

U Z A S A D N I E N I E

do Uchwały Nr

Rady Miasta Piły

z dnia

w sprawie skargi na działania Prezydenta Miasta Piły.

Dnia 14 maja 2009 r. do Rady Miasta Piły wpłynęła skarga p. Wacława Krzykowskiego na działania Prezydenta Miasta Piły w sprawie odmowy zmiany zapisów Uchwały Nr XXXII/380/05 z dnia 31 marca 2005 r. w sprawie sprzedaży lokali mieszkalnych w budynkach stanowiących własność Gminy Piła oraz udzielania bonifikat, zmienionej Uchwałą Nr XXXVI/467/05 Rady Miasta Piły z dnia 30 sierpnia 2005 r. w sprawie zmiany Uchwały Nr XXXII/380/05 z dnia 31 marca 2005 r. w sprawie sprzedaży lokali mieszkalnych w budynkach stanowiących własność Gminy Piła oraz udzielania bonifikat.

Skarżący, p. Wacław Krzykowski kwestionuje wysokość bonifikat udzielanych przy sprzedaży lokali mieszkalnych stanowiących własność Gminy Piła, proponując ich zwiększenie i sprzedaż lokali za przysłowiową złotówkę.

Obowiązujące od 2000 r. zasady sprzedaży komunalnych lokali mieszkalnych oraz udzielane wysokości bonifikat dostosowane są do istniejących potrzeb i jak wykazuje dotychczasowa praktyka - nie stanowią czynnika hamującego sprzedaż mieszkań, a wręcz mobilizują i podnoszą poczucie obowiązku większej dbałości o nabytą własność.

Zwiększenie wysokości bonifikat udzielanych przy sprzedaży lokali mieszkalnych na rzecz ich najemców miałoby cechy rozdawnictwa i w konsekwencji mogło by doprowadzić do degradacji majątku nabytego za symboliczną złotówkę.

Proponowana przez p. Wacława Krzykowskiego wysokość bonifikaty lub sprzedaż za symboliczną złotówkę doprowadziła by nie do równego traktowania ubiegających się o wykup mieszkania lecz właśnie do ich zróżnicowania, gdyż wprowadzenie zmian premiowało by tylko tych najemców, którzy dotychczas nie wykupili zajmowanych mieszkań.

Z uwagi na powyższe, wysokość udzielanych bonifikat przy sprzedaży lokali mieszkalnych na rzecz ich najemców, jest uzasadniona i słuszna.